Redacţiunea, Administraţiunea, şi Tipografia:
Braşov, piaţa mare Nr. 30.

Scrisorî nefrancate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrimet.

INSERATE se primesc la Administraţiune în Braşov şi la următórele Birourî de anunciurî: în Viena: *M. Dukes, Heinrich Schalek, Rudolf Mosse, A. Oppeliks* Nachfolger; *Anton Oppelik, J. Danneber*, în Budapesta: *A. V. Goldbergerg, Eckstein Bernat*: în Bucuresci: *Agence Havas*, Succursale de Roumanie; în Hamburg: *Karolyi & Liebmann.*

Preţul inserţiunilor: o seriă garmond pe o colonă 6 cr. şi 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicărî mai dese după tarifă şi învoială.

Reclame pe pagina a 3-a o seriă 10 cr. séu 30 banî.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LIX.

„Gazeta“ iese în fiă-care di.

Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe şese lunî 6 fl., pe trei lunî 3 fl.
N-rii de Dumineca 2 fl. pe an.

Pentru România şi străinătate:
Pe un an 40 francî, pe şése lunî 20 fr., pe trei lunî 10 fr.
N-rii de Dumineca 8 francî.
Se prenumeră la tóte oficiele poştale din întru şi din afară şi la dd. colectori.

Abonamentul pentru Braşov
administraţiunea, piaţa mare, Têrgul Inului Nr. 30, etagiu I.: pe un an 10 fl., pe şése lunî 5 fl., pe trei lunî 2 fl. 50 cr. Cu dusul în casă: Pe un an 12 fl., pe 6 lunî 6 fl., pe trei lunî 3 fl. Un esemplar 5 cr. v. a. séu 15 banî. Atât abonamentele cât şi inserţiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 65. Braşov, Joi, 21 Martie (2 Aprilie) **1896.**

Nouĕ intrevederî de monarchî.

Abia am intrat în primăvară şi érăşî se încep întrevederile capetelor încoronate. Intre toţî monarchii actualî este fără îndoélă împĕratul Germaniei Wilhelm II cel ce călĕtoresce mai mult, şi noua seriă de întrevederî o introduce tot el.

Un diar din Milano asigură, că apropiata întâlnire a împĕratului Wilhelm cu regele Umberto al Italiei la Veneţia va avé un caracter oficial, căcî va lua parte la ea şi ministrul de rĕsboiŭ italian Ricotti.

S'a vorbit mult despre aceea, că evenimentele mai nouĕ în Orientul Europei, în Asia şi Africa, ar fi sguduit legăturile dintre statele triplei alianţe şi s'a dis, că întrevederea împĕratului Germaniei cu regele Umberto e provocată de acéstă slăbire a triplei alianţe.

Contrar acestor părerî, se susţine în cercurile competente din Viena şi Berlin, că nimic nu s'a schimbat în raporturile dintre puterile centrale şi că evenimentele din urmă: încordarea între Germania şi Anglia, desastrul Italienilor la Adua, căderea luî Crispi etc. n'au adus nicî o scădere triplei alianţe. Raporturile anglo-germane s'au îmbunĕtăţit şi Italia s'a recules cât se póte mai bine după bătălia dela Adua, ér noul ei cabinet plutesce tot în vechile ape.

De altă parte se constată, că primirea ministrului de esterne austro-ungar, conte Goluchowski, la Berlin a fost atât de căldurósă, încât nu se póte dubita, că şi în viitor raporturile dintre monarchia nóstră şi Germania vor fi cele mai cordiale.

Se crede dér, că tóte merg bine de ocamdată şi că pentru timpul cel mai apropiat nicî nu póte fi temere de-o turburare a păcei europene. Numai vre-o încurcătură neaşteptată în Orientul Europei ar puté sĕ nască un pericul pentru pace, décă nu cumva s'ar adeveri mai curênd temerile acelora, carî de mult au considerat cestiunea Egiptului ca cea mai periculósă.

Ce-i drept, rĕscularea Armenilor în Turcia a fost suprimată, dér rĕmâne ca material esplosiv cestiunea statelor micî balcanice şi a propagandei, ce-o face în aceste state Rusia.

Peste câte-va dile, prinţul Ferdinand al Bulgariei va merge la Petersburg, ca sĕ se închine şi Ţarului, după ce a sărutat mâna Sultanului. In legătură cu acéstă călĕtoriă se lăţesce scirea, că Rusia stărue de-a încheia o convenţiă militară cu Bulgaria. E vorba, ca prin acéstă convenţiă Ruşii sĕ se asigure pentru tot-déuna de Bulgaria pentru trecerea trupelor lor şi ca basă de operaţiune militară.

E clar, că prinţul Bulgariei nu póte sĕ încheiă o asemenea convenţiă, decât numai în ascuns, căcî nicî raporturile de vasalitate faţă cu Turcia, nicî tractatul dela Berlin nu-i permit un ast-fel de pas. Cu tóte acestea, taima privitóre la convenţia militară caracteriséză noua situaţiă, ce a creat'o Bulgariei împăcarea cu Rusia şi ne dă sĕ cunóscem de pe acuma, că acéstă împăcare îi va costa mult pe Bulgarî.

In legătură cu faimele despre convenţia militară ruso-bulgară se pot pune şi acele, ce vorbesc despre stabilirea unei alianţe a tuturor statelor balcanice sub protectoratul Rusiei. Nimenî altul, decât însu-şî ministrul-preşedinte sêrbesc Novacovicî sĕ fiă acela, care conduce acţiunea spre scopul acesta.

Se dice, că Novacovicî ar fi întrat în înţelegere cu Grecia, apoi cu Muntenegru şi acum îşî dă tótă silinţa sĕ aplaneze divergenţele ce mai esistă între Sêrbî şi Bulgarî.

Orî cum ar fi, e destul de-ocamdată, că influinţa ruséscă a ajuns de-asupra în aceste state şi mai ales în Bulgaria, pentru ca sĕ recunóscă orî şi cine, că aicî se adună materiă esplosibilă destul de considerabilă.

Décă s'ar adeveri scirea, că pressa bulgară a început o campaniă în contra României şi a început sĕ suleveze cestiunea Dobrogei în sens bulgar irredentist, atuncî am avé o mică întroducere din uvertura concertului viitórei „alianţe balcanice“ pusă sub comanda nănaşului dela Petersburg.

Bánffy şi Sêrbii.

Nu mai încape îndoială, că dela conferenţa sêrbéscă convocată de „zăpăcitul“ Bánffy în palatul sĕu din Buda, spiritele între Sêrbii din Ungaria au devenit fórte iritate contra uneltirilor guvernului unguresc de a ruina şi nimici şi ultimile rĕmăşiţe ce le mai au Sêrbii din „independenţa“ şi „autonomia“ lor bisericéscă.

Conferenţa din Buda a desvĕlit în mare parte aceste pĕcătóse uneltirî, şi cu tótă silinţa foilor unguresci de-a acoperi adevĕrul celor desbătute în întrunirea dela 26 Martie, totuşî iese acum la ivélă tendinţa mârşavă a guvernului de-a îngenunchia cu desĕvêrşire pe Sêrbî.

„*Branik*“ din Neoplanta publicând un raport detaiat despre decursul conferenţei, arată, că în ultima consecenţă Bánffy a declarat notabilităţilor sêrbescî, că, el „*ţine de o greşélă întărirea statutului sêrbesc, şi că asemenea aceluia el n'ar aşterne spre sancţionare un astfel de statut nicî pentru Sêrbî, nicî pentru Românî*“. Declaraţia acésta a făcut o adêncă impresiune asupra celor de faţă, căcî s'a vĕdut din ea clar, cum cugetă guvernul asupra afacerilor sêrbescî.

Impregiurarea acésta esplică acum pe deplin atacul vehement, ce s'a îndreptat de foile guvernului contra patriarchului *Brankovicî*, învinuindu-l că „conspiră“ contra statului.

Dér sĕ lăsăm cuvêntul chiar unei foi unguresci, care se ocupă cu acéstă cestiune într'un mod, care merită sĕ fiă relevat. „*Alkotmány*“ dela 31 Martie scrie un articul întitulat „*Bánffy şi Brankovicî*“, din care facem următorul estras:

Guvernele aceste (liberale) ni-au vătĕmat de mórte pe noi şi pe *naţionalităţî...* Insĕ capul bisericei sêrbescî nu e numai om cuminte — pe care nu-l poţî păcăli cu apucăturî à la Doboka, fiind-că observă numai decât de unde suflă vêntul şi ce voesce Bànffy — ci pe lângă aceea, că ţine la naţionalitatea sa, este tot-odată capul bisericei sale şi credincios servitor al lui Christos, care nu póte uita tóte acele vătĕmărî, ce le-a făcut tocmai guvernul-Bánffy Creştinilor... De dragul lui Bánffy, pentru ochii lui frumoşî şi gura lui zimbitóre, pentru o căldurósă strîngere de mână, *Brankovicî* nu şi-a vêndut biserica sêrbéscă, drepturile autonome ale acesteia şi turma cuvêntătóre încredinţată lui. Aşa-déră conferenţa ministrului-preşediete *n'a avut nicî un resultat.* De aicî vine turbarea, cu care pressa oficiósă strigă contra lui *Brankovicî*, că e trădător de patriă. Cântecul e cunoscut: *aicî fiă-cine e trădător de patriă*, afară de aceia, care c'o mie de anî după Arpad *au venit prin Muncaciu din Galiţia...* Aicî e *trădător* tot omul inteligent séu ţĕran, *décă merge în Viena sĕ se plângă regelui...* Trădător e Slovacul, *fiind-că e Slovac*, adecă panslav; — *trădător* e Românul, fiind-că e Român, adecă daco-român, — trădător e şi Sêrbul, care nu e guvernamental, ca *Nikolicî* Fedor, orî *Iovanovicî, Popovicî, Stajevicî*, carî toţî sunt slugî credincióse şi deputaţi liberalî, adecă patrioţî de prima calitate.

Aşa déră şi George *Brankovicî* e *tră-*

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

Statua dela Iaşî
a lui
Stefan cel Mare

(8) (Urmare).

Un mare ţĕran dela Dunăre.

Admiraţia naivă, gingaşă şi sinceră a acestor Românî pentru monumentul lui Frèmiet, determinà în mine reflexiunile de mai sus. Statua equestră a lui Stefan relativă la una din cele mai frumóse paginî din istoria poporului român şi care deşteptà în Român tot ce e mai simplu şi mai înalt în noi, mĕ făcŭ sĕ înţeleg, că viéţa marelui artist va rĕmâné, în o epocă deşanţată, ca a nóstră, o probă significativă că omul, orî-ce s'ar dice, are menirea sĕ facă ceva bun pe acest pàmênt. Eu vĕduiŭ în statuarul Frèmiet un artist complet, refractar pentru a-se conforma exigenţelor reclamei moderne. Dênsul scie sĕ se facă înţeles atât cunoscĕtorilor de artă, cât şi publicului celui mare. Pentru cunoscĕtorî, pentru aceia, carî cunosc valórea unei sculpturî bine studiate, nete şi exacte, Frèmiet are d'ajuns talent sĕ le placă. Cât pentru mulţime, dênsul o câştigă prin intensitatea inspiraţiunii, prin energia expresiei sculpturale, amplórea şi grandórea ei. Dér spiritul public nu e adî capabil de reflexiunî sănĕtóse, — şi geniul calm şi concentrat al artistului se reservà astfel admiraţiunii sigure a viitorului. Frèmiet vorbesce ómenilor limba umanităţii, d'unde resultă, că a sciut vorbi tot atât de înţeles compatrioţilor lui Stefan cel Mare, cât şi entusiaştilor Jeannei d'Arc din strada Rivoli. Artistul relevà în arta sa idei, ce ne probéză, că omul e subordinat ideii de *datoriă*, că el e predestinat, cu tóte svîrcolirile şi gura lui cea rea, a depinde de legăturile ce'l ţin de pămênt, d'unde vine, şi de *Credo* al ceriului, unde va merge.

Statua lui Stefan cel Mare simboliséză, la Iaşî, ca şi statua Jeannei d'Arc la Paris pe piaţa Piramidelor, ideia de Patriă. La Iaşî, ca şi la Paris, Frèmiet exprimà plastice acéstă ideiă-mamă, misterios relief al sufletului şi indiciu al omului în acţiune. Constatând acésta, ni-am întrebat, ce e atât de principial uman în fundul acestei misterióse cestiunî, d'o potrivă adevĕrată, d'o potrivă simţită, d'o potrivă în vigóre la douĕ extremităţî transversale ale Europii“. Şi ni-am rĕspuns, că nu e d'ajuns d'a conchide cu logica uşureilor: că arta n'are patrià. Décă arta n'ar avea patriă, Offenbach ar fi Beethoven, ér templul lui Solomon ar fi construit după planurile şi locul catedralei Notre-Dame de Paris. Frèmiet fixând pe pămêntul ţĕranilor dela Dunàre imaginea Patriei lor, cum ne a fixat şi nouĕ una în Francia, ne învită a ne gândi şi la alt-ceva. Arta pură are menirea d'a-ne dovedi, prin mijlócele sale de acţiune, că ideia de Patrià e comună tuturor naţiunilor, — şi că décă patria póte varia după teritorii, principiul însuşî de Patrià e indisolubil legat de mĕduva vieţii naţiunilor.

Statue de aceste dau nascere la sentimente a căror vigóre se manifestă peste tot cu aceeaşî intensitate. Examinându-le omul e împins a căuta d'unde vin energiile ce se degajă din ele? Mĕ dusesem la Iaşî, ca sĕ vorbesc d'o „*Francià a Francesilor*“ (era în 1886), când formula revendicărilor nóstre interne nu era atât de populară ca adî, — înaintea a mii de ómenî, carî nu vorbiau de Ţéra lor românéscă preocupaţî şi ei, de aceaşî terórе profund resimţită şi cu acelaşî simţ de realitate ca şi mine. Circumstanţele, prin detaliile lor cele mai micî, ne îndemnau se cercetăm isvorul puternicului mister de Patrià, comun tuturor popórelor şi d'unde vine că fiă-care sĕ fiă stăpân la sine şi sĕ-şî apere averea sa în contra duşmanilor, pe petecul de loc ce destinul i-l'a desemnat. Devisa „Francia Francesilor“ mi-s'a părut însĕ insuficientă, considerând, că póte veni un timp, când formula acésta (improvisată în 1886) sĕ fiă întórsă în contra nóstră, transformându-se în „Francia jidovéscă, Jidovilor Francesî“ graţie uneltirilor vr'unui politician ambiţios, entreprenor de patriotism şi gata d'a afla vr'un teren de conciliare, teren de înţelegere, ce ar trada pentru veciă pămêntul Franciei în mânile unor străinî, cum sunt Jidanii. Atuncî, întorcêndu-mî privirile din valea Dunării, spre Francia, p'al căruı orisont Jeanne d'Arc apare, ca o emblemă a speranţelor nóstre, mi-am adus aminte de cuvintele, ce Feciόra le pronunţa neîncetat, cuvinte, ce conţin o definiţiune a ideii de Patrià mai pre sus de orî-ce echivoc: *Ómenî de*

dător de patriă. Alaltăierĭ n'a fost acela, când ministrul-preşedinte l'a primit graţios *şi l'a provocat sĕ-i dea pe mâna lui* (Bánffy) *congresul şi autonomia sêrbêscă* şi sĕ le facă pepiniere de corteşire pentru partida liberală. După rĕspunsul negativ însĕ, îndată ce a păşit afară pe uşă, s'a schimbat numai decât în trădător de patriă, dér acéstă declaraţiune ministerială nu-i strică nimic sănĕtăţii şi nu turbură disposiţia sĕrbătorêscă a Pascilor. Dér unul sĕu mai mulţĭ Iuda-trădătorĭ, se potrivesce tocmai în sĕptĕmâna cea mare. Cu atât mai mare póte fi conscienţa patriarchului *Brankovicĭ*, că episcop creştin fiind şi-a făcut datoria faţă cu guvernul păgân. *Esemplul lui va influinţa încuragiator....*

Diplomaţĭ la mileniu.

Am făcut deja amintire, că ministrul comun de esterne, contele Goluchovski, a adresat o notă circulară cătră toţĭ representanţii diplomaticĭ, prin care îi învită la festivităţile mileniului. Etă cuprinsul acestei note:

Excelenţă,

Regatul ungar, existenţa căruia datéză dela 896, se pregătesce a serba în cursul verii milenarul întemeiării sale.

Guvernul regal, dorind a releva în mod demn importanţa istorică a acestui an memorabil, va organisa o serie de serbărĭ atât în capitală, cât şi prin alte localităţĭ ale Ţĕrii, serbărĭ dintre carĭ cele mai importante şi mai principale se vor organisa la începutul lunei Maiŭ şi la 8 Iunie în Budapesta, şi anume: inaugurarea esposiţiei naţionale milenare de cătră M. Sa apostolică, imperială şi regală;

a doua ḑi se va oficia un Te-Deum în biserica de incoronare din Buda în presenţa M. Sale imperiale şi regale, a AA. LL. imperiale şi regale archiducĭ şi archiducesele şi în presenţa celor mai înalţĭ demnitarĭ;

în fine, la 8 Iunie aniversarea incoronării, MM. LL. vor primi omagiile delegaţiunilor parlamentului ungar, ale comitatelor şi ale municipalităţilor.

Guvernul regal ungar, călăuzit de dorinţa, ca la aceste serbărĭ naţionale sĕ participe şi representanţii puterilor străine, a recurs la intervenţia ministerului de esterne pentru a face învitările necesare.

Vĕ rog decĭ, Excelenţă, sĕ bine-voiţĭ a mĕ încunosciinţa décă veţĭ participa la Mileniu, ca ast-fel sĕ se expedieze în timp învitările pentru fiă-care serbare în parte şi sĕ vi-se reserve locurĭ îndestulătóre atât pentru Excelenţa Vóstră, cât şi pentru corpul diplomatic.

Primiţĭ, etc.

Conte *Goluchowsky.*

La acéstă notă ministrul de esterne austro-ungar mai adaogă, că deputatul contele Ladislau Szápáry va sta la disposiţia trimişilor străinĭ pentru a da orĭ-ce fel de lămurirĭ.

Jubileul României-June.

Viena, Martie 1896.

Onorată Redacţiune!

Vĕ rugăm a da loc în colónele preţuitului D-Vóstră ḑiar următórei incunosciinţărĭ:

Societatea academică social-literară „România Jună“ are onóre a Vĕ invita la festivitatea Jubileului ei de XXV de anĭ, ce se va serba sub protectoratul Domnului Nicolae *Dumba*, membru în senatul imperial, Comandor al ordinului Leopoldin etc., membru fundator şi de onóre al societăţii acad. „România Jună“ etc. etc.

Programul:

Joi, *9 Aprilie* st. n. 8 óre séra: Serată de cunoscinţă. Salónele Kaiserhof.

Vinerĭ, *10 Aprilie* 10 şi $^1/_2$ óre a. m: Requiem în memoria membrilor decedaţĭ ai „R. J.“ — Biserica gr. or. I. Fleischmarkt. La *8 óre* séra: Comers festiv în sala Ronacher.

Sâmbătă, *11 Aprilie* 12 óre a. m.: Desvălirea portretelor fundătórelor societăţii, a Dómnei Matilda *Dumba*, n. Ghermani, Baronesa *M. Hye de Gluneck*, n. Filişanu; E. de *Marenzeller* n. Bibescu, în localităţile societăţii: IX Lazarethgasse 26.

La 8 óre séra: *Banchet* în Grand Hotel, I. Kärntnerring.

Duminecă în *12 Aprilie* Escursiune. Toiletă de Soirée.

Apelăm şi cu astă ocasiune la publicul român, a lua parte la sĕrbările nóstre în număr cât mai mare. Programul cel variat va oferi de sigur fiă-căruia plăcute momente în timpul petrecerei în Viena.

In interesul validitării caracterului naţional al festivităţilor, am dori sĕ fiă cât mai numĕros representat costumul naţional.

Comitetul.

Institutul de credit şi economii „Albina“.

(*Adunarea generală dela 28 Martie a. c.*)

In casa *„Albinei“* din Sibiiu s'a întrunit Sâmbăta trecută a 23-a adunare generală a institutului. Adunarea a fost fórte bine cercetată. Acţionarii s'au presentat în număr mai mare ca în anii trecuţĭ. Au fost de faţă 161 de acţionarĭ cu 1509 acţiunĭ, representând 405 voturĭ; depuse au fost în total 1650 acţiunĭ, representând 449 voturĭ.

Şedinţa a fost deschisă de preşedintele consiliului de direcţiune d-l Ioan *Hannia*, ér ca notarĭ au funcţionat d-nii Partenie Cosma şi Nicolae Vecerdea; scrutatorĭ şi verificatorĭ Dr. Ilarion Puşcariu şi Dr. Aurel Brote.

După cetirea raportului general al direcţiunei, cunoscut deja cetitorilor noştri, adunarea a primit tóte propunerile direcţiunei. Aşa numita cuotă de binefacere în sumă de 6558 fl. 66 cr. s'a împărţit în modul următor:

1. Asociaţiunei transilvane pentru trebuinţele şcólei de fete 1000 fl. 2. Scólei elementare de fete a „Reuniunei femeilor române din Sibiiu“ 300 fl. 3. Pentru „masa studenţilor“ 3000 fl. 4. Internatului „Reuniunei femeilor române din Braşov“ 200 fl. 5. Asociaţiunii pentru sprijinirea învĕţăcelor şi sodalilor rom. din Braşov, ca taxă scolară à 4 fl. pentru 50 de învĕţăcei 200 fl. 6. Societ. academice „România-Jună“ din Viena, ca dotaţiune de ctitor pentru internat fl. 1000 în 5 rate, rata I. 200 fl. 7. Societăţii academice „Petru Maior“ din Budapesta 100 fl. 8. Alumneului din Timişóra 100 fl. 9. Fundaţ. de pâne „V. Zsiga“ în Beiuş 100 fl. 10. Fondului studenţilor bolnavĭ dela gimnasiul din Braşov 100 fl. 11. Fondului studenţilor miserĭ dela gimnasiul din Blaşiu 100 fl. 12. Fond. studenţilor miserĭ dela gimnasiul din Brad 100 fl. 13. „Reuniunei rom. de musică din Sibiiu“ 200 fl. 14. „Reuniunei de agricultură din comitatul Sibiiului“ 100 fl. 15. „Reuniunei pentru înfrumseţarea oraşului Sibiiu“ 50 fl. 16. „Reuniunei pentru înfrumseţarea oraşului Braşov“ 50 fl. 17. „Reuniunei higienice din comitatul Sibiiu“ 50 fl. 18. Gremiului comercial din Sibiiu în scopul susţinerii unui curs practic de comptabilitate 50 fl. 19. La disposiţia direcţiunei, ca ea sĕ-'i distribue în cursul anului curent 558 fl. 66 cr. In total 6558 fl. 66 cr.

In fine s'au realeş în direcţiune tot cei doi membri de până acuma şi adecă: Ioan *Hannia* (cu 366 voturĭ) şi Ioan *Popa* (cu 290 voturĭ).

Premiile Academiei Române.

Cetim în „Ziua“, ce n-ia sosit aḑi:

In şedinţa de erĭ (Lunĭ) a Academiei, după ce şi-a cetit d-l *Tocilescu* raportul general asupra cărţilor presentate la premiu şi după-ce au vorbit asupra raportului d-nii *Babeş*, N. *Ionescu*, *Hasdeu* etc., s'a procedat la vot. Academia a acordat premiul *Adamache de 5000* lei lucrărei d-lui Eug. *Brote*, asupra Românilor de peste munţĭ. D. Babeş (senior) a cerut Academiei sĕ nu premieze lucrarea d-lui Brote, pentru-că o asemenea premiare ar face grea situaţia academicianilor de dincolo. D. N. Ionescu a combătut acéstă părere.

Premiul *Năsturel Herescu de 4000* lei s'a acordat lucrărei d-lui *Nenifescu*, asupra Românilor din Turcia.

Premiul Lazăr n'a fost acordat niciunei cărţĭ. Aceea care a fost declarată mai de valóre din cărţile depuse la acest premiu, a fost lucrarea d-lui dr. Antipa asupra pisciculturei.

Raportorul special d. Gr. Ştefănescu a combătut opera d-lui Antipa, declarând'o de neştiinţifică. D. Tocilescu însĕ în raportul general şi apoi Academia s'au pronunţat contra părerilor raportorului special. Atuncĭ de ce nu i s'a dat premiul? Mister! Se spune, că academicenii ar fi găsit cartea prea puţin voluminósă. Se póte însĕ, că şi politica sĕ fi jucat vre-un rol.

SCIRILE ḐILEI.

— 20 Martie.

Românii din Caraş-Severin contra mileniului. Foile ungurescĭ aduc scirea, că congregaţia comitatului Caraş-Severin a desbătut cestiunea ţinerei unei şedinţe festive din incidentul mileniului. Membri românĭ în frunte cu d-l Coriolan *Brediceanu*, au protestat energic contra ţinerei şedinţei festive declarând, că *Românii*, carĭ formézà 90% din locuitorii comitatului, *n'au nimic de-a face cu mileniul unguresc* şi prin urmare *sunt absolut contra propunerei* — Afară de acésta, d-l *Brediceanu* a interpelat pe fişpanul, décă are cunoscinţă despre aceea, că fisolgăbirĕul din Bozovicĭ este autorul intelectual al articolelor, în carĭ judele de cerc *Mahr* este acusat, ca agitator. Interpelaţia a produs mare sensaţiă.

—o—

Ministrul Wlassics la Sibiiu. Duminecea trecută s'a presentat la ministrul unguresc de culte şi instrucţiune publică o deputaţiune a „patrioţilor“ din Sibiiu. ce a fost trimisă cu scopul, ca se róge pe ministrul, ca „în vederea mileniului şi a *raporturilor politice deosebite*“ ale oraşului Sibiiu, sĕ se milostivéscă a asista în persónă la festivitatea punerei petrei fundamentale a gimnasiului superior de stat, ce se înfiinţéză la Sibiiu. Ministrul a promis, *că numai décă va fi posibil, şi el va merge.* Deputaţiunea s'a presentat şi la consilierul ministerial Klamarik, care a asigurat pe membrii deputaţiunei, că festivitatea punerei petrei fundamantale a noului edificiu gimnasial din Sibiiu este deja socotită între serbările mileniului. Tot-odată 'i s'a făcut deputaţiunei cunoscut, că la deschiderea scólelor medii, înfiinţate din incidentul mileniului, precum la Lugoş, Gherla, Ungvár, Canija mare etc. ministrul pretutindenea va asista sĕu în persónă, sĕu prin-tr'un locţiitor al sĕu, ba şi la deschiderea scólelor poporale de stat, înfiinţate din incidentul mileniului, se va trimite câte-un comisar ministerial.

—o—

Dr. V. Branisce felicitat. Din Budapesta se scrie, că Lunĭ 30 Martie, împlinindu-se un an dela intrarea d-lui Dr. V. *Branisce* în închisórea de stat din Vaţ, tinerimea universitară din Budapesta i-a trimis o adresă de felicitare, în care tinerimea română îşĭ esprimă faţă de dênsul iubirea nemărginită, dorindu-i sănĕtate şi curagiu întru suportarea grelei pedepse pentru causa naţională.

—o—

Horea, Cloşca şi mileniul. *„Polit. Értesitö“* scrie, că „popii valahĭ“ din comitatul Hunedórei ar predica credincioşilor sĕ-şĭ boteze copiii mai ales cu numele *Horea, Cloşca* şi *Iancu*. Afară de acésta — ḑice oficiósa ungurêscă — se împart tipăriturĭ printre popor, carĭ „agitéză“ contra mileniului. Mai spune oficiósa, că sunt la ordinea ḑilei adunările secrete şi se crede, că sunt în prospect demonstraţiunĭ contra sĕrbărilor milenare. — Frica pĕcătosului.

—o—

Maghiarisare de nume. Reuniunea centrală de maghiarisarea numelor a adresat un apel cătră toţĭ funcţionarii de stat din Budapesta, ca în prejma mileniului sĕ-şĭ maghiresezе numele cu sunet nemaghiar. — Au turbat „patrioţii“.

—o—

Demonstraţiune anti-română în Belgrad. Din Belgrad se telegrafiéză, că în séra de 30 Martie drojdia societăţii a făcut o demonstraţiune dinaintea consulatului român.

—o—

sânge Frances (Les gens du sang de France).

In ḑiua când relevai în viaţa Jeannei d'Arc aceste magice cuvinte, pentru a-le opune regimului elastic de naturalisare, am propagat tuturor, în jurul meu, că ideia de Patriă e ceva mai pre sus de un simplu vot parlamentar.

Definiţiunea acésta, dată de fecióra d'Orléans, e o inspiraţiune, o armoniă divină, a cărei vibraţiune e o emblemă sonoră. Analisându-o bine, póte că am da de soluţiunea enigmei entusiasmului patriotic, ce constitue tabernaculul nostru indisolubil. Sângele considerat ca principiul ideii de Patriă e omul, comunicând prin propria sa seră cu sera solului sĕu natal. Vom esplica aiurea sensul profund al definiţiunii Fecióreĭ. Pentru moment e de-ajuns de-a releva formula Jeannei d'Arc, formulă în relief, ce e ca o parabolă, ca o gândire, ca o imagine. „Sângele frances, sângele Franciei“, ne permite de-a cuprinde cu mintea, că nu îndeşert se nasc ómenii în ţĕrĭ determinate şi diferite, că ei sunt imaginea lor viuă cu cortegiul de facultăţĭ morale şi intelectuale proprii solului de unde'şĭ trag originea. Inaintea statuei lui Stefan cel Mare, a marelui Român, se vede, că ce e adevĕrat pentru sângele frances póte sĕ fiă şi pentru sângele român. Patria e un principiu, ce residă în sângele omului. Pămêntul constitue diferenţa. Ideia de Patriă e adevĕratul termen cu care trebue numit *misterul sângelui*, mister ce îmbină destinele omului cu forţele superióre ale speranţii, ce străbate nemărginirea. Omul modern se preocupă mult a sci de ce e pe acest pământ. Cine scie, póte că nu suntem în lumea acésta, decât pentru a ne aduce aminte, a spera şi a ne împlini îndatoririle, ce se ţin persistent de sufletul nostru. In acésta, probabil, că consistă, resortul ascuns al Patriei consângene, ce începe din trecut, se întinde în viitor şi légă originile omului cu destinul sĕu final.

Pentru a-ne fixa asupra acestui punct n'avem decât a constata, că cei fără de Patriă, din timpul modern sunt logicesce atei, sunt în revoltă în contra cerului, sunt certaţĭ cu legea imuabilă ce légă sângele de pământ şi unesce umanitatea cu ideia sacramentală a vieţii. Ei rătăcesc exasperaţĭ şi fără conscinţă între fudulia şi suicid, în imensitatea blăstĕmului ce apasă asupra lor de când n'a voit sĕ recunóscă divina redempţiune. Taina vieţii, basa ideii de Patriă, datéză dela dumneḑeéscă Rĕscumpĕrare. In acésta stă sanctificaţia Patriei oferită omului, ca protecţiune în contra injustiţiei şi a blăstĕmului. Rĕsboiul e indiciul formal, opera realisată a blăstĕmului şi a injustiţiei; el e în continuă vrăjmăşiă în contra ómenilor, al căror sânge a fost rĕscumpĕrat. In timp de rĕsboiu, combătênd pentru Patriă, noi suntem chiămaţĭ de-a apăra în contra injustiţiei, cu preţul vieţii nóstre, punctul de teritoriu, peteciul de pămênt pe care trăim, ne împlinim misiunea, şi pe care dâm probă ideilor, ce le întrupăm, ca ómenĭ uniţĭ în credinţă prin sângele redempţiunii. Omul, care nu vrea sĕ recunóscă acest mister, perde terenul de sub picióre. Ajunge rătăcitor, fără patriă, deóre-ce vrea sĕ trăiască în afară de taina vieţii şi de Patria sfântă. Nu-i rĕmâne decât mijlocul infernal de-a nega ironic caracterul sfânt al Patriei, sĕu de-a o distruge prin crimă şi trădare spre a şterge numele pĕcatului, după care şi-a perdut propria sa Patriă.

(Va urma.)

Nou abonament
la
GAZETA TRANSILVANIEI

Cu 1 Aprilie 1896 st. v.
se deschide nou abonament la care invităm pe toţî amicii şi sprijinitorii fóiei nóstre.

Preţul abonamentului:
Pentru Austro-Ungaria:

pe un an	12 fl.
pe şése lunî	6 fl.
pe trei lunî	3 fl.

Pentru România şi străinătate:

pe un an	40 francî
pe şése lunî	20 „
pe trei lunî	10 „

Abonarea se póte face mai uşor prin **mandate postale.**

Administraţiunea
„Gazetei Transilvaniei“.

Un conflict ciudat a isbucnit între primăria din Iaşî şi cea din Budapesta. — dice „Epoca“ — Primăria din Iaşî a cerut celei din Budapesta prin o adresă franţuzéscă sĕ-i trimită caetele de sarcinî privitóre la iluminarea capitalei unguresci cu electricitate. Acéstă cerere era adresată primăriei din Budapesta în *Austria.* Primarul capitalei unguresci a rĕspuns în ungaresce cu un ton fórte năcăjit, invitând pe primarul din Iaşî sĕ inveţe puţină geografiă, căcî Budapesta nu se află în Austria, ci în Ungaria. Lucrurile se află deocam-dată aicî.

—o—

Promoţiunî. Din Cernăuţî ni-se scrie: In 28 Martie n. a fost promovat, în aula universităţiii Francisc - Iosefine, d-l *Gheorghe Proca* profesor substitut la institutul pedagogic-teologic din Arad, la gradul de *Doctor theologiae.*

— Din Budapesta primim scirea, că tot la 28 Martie n. a fost promovat la gradul de *doctor juris* d-l Iuliu *Maniu*, unul dintre cei mai zeloşî şi mai stăruitorî tinerî românî dela universitatea din Budapesta. In séra dilei de promovare întrégă tinerimea română universitară s'a întrunit la o masă comună, petrecĕnd bine până cătră diuă.

— Felicitările nóstre tinerilor doctorî românî!

—o—

Predat justiţiei. Din Arad se telegrafiéză diarelor unguresci, că un advocat deacolo, cu numele *Magdus* Demeter, după ce a comis mai multe „defraudărî ordinare“, de-odată a dispărut şi tóte urmăririle puse la cale pentru a-l prinde, au rĕmas zadarnice. Acum însĕ după timp îndelungat, când nicî nu mai era speranţă de-a puté pune mâna pe el, prin mijlocirea poliţiei române din Bucuresci, Magdus a fost aflat în Argeş, unde de mai mult timp funcţionase ca profesor la institutul teologic de-acolo. El a fost dus la Bucuresci, de unde în proximele dile poliţia română îl va escorta la graniţă pentru a-l preda gendarmeriei unguresci. Procesul pentru defraudare intentat contra lui se va pertracta înaintea tribunalului din Arad.

—o—

Practicant în drepturî. D-l Ioan *Harşia*, absolvent în drepturî, originar din Milăşel, este numit practicant cu plată la tabla r. din M.-Oşorheiŭ.

—o—

Băile scólelor romînesci din loc, atât cele de vană, cât şi cele de vapor, din causa sĕrbătorilor S-lor Pascî, cum şi a unor reparaturî, vor fi închise de Duminecă începĕnd până Joi diminéţa, în 9 Aprilie n.

—o—

O producţiune teatrală-declamatorică se va ţiné în A.-Iulia, Marţî în 7 Aprilie st. n. (a treia di de S.-Pascî) în pavilonul de sticlă dela „Sóre“. După producţiune urméză dans. Venitul curat este destinat în favorul ambelor scóle române din A.-Iulia, în părţî egale.

Din Bucovina.

De lângă vadul Vladichei, Martie 16/28 1896.

De pressuris ecclesiae.

(Urmare.)

Sĕ vorbesc ceva şi mai lămurit: povestea dice, că era óre-când o împĕrătésă săracă, săracă, şi locuia într'o curte încunjurată de tot felul de buruienî: de dudău şi mărăcinî, numai o cărăruşă micuţă era până la uşa ei, déră după un timp a dat Dumnedeu, că s'a întors acasă feciorul ei, voinicul Petrea Piperiul, după-ce a învins pe Ciuda lumii, o babă bătrână, cât lumea, şi hîdă de n'avea păreche, şi după ce a repus pe smeii cei rĕutăcioşî — pe inimicii ce 'i se puneau în cale. Cu dênsul a mai adus el acasă pe surorile sale scóse de el din mânile inimicilor şi tot-odată şi pe Voinicul Florilor, cu care s'a întêlnit el în călĕtoria sa plină de vitejii. Cum au ajuns ei acasă, s'au şi schimbat tóte pe locul, unde era curtea împĕrătesei, căcî luând Voinicul Florilor biciul sĕu minunat şi plesnind în nisce mere, ce le avea la sine, le-a prefăcut în nisce curţî frumóse de-ţî luau ochii, curăţite de orî-ce mărăcinî şi dudău. Curtea împĕrătesei era de asemenea ca oglinda, împodobită cu aur şi argint... împĕrătésa!... ea a fost întinerit, era mândră şi frumósă, veselă, tare şi fericită... Ómenii locului nu-şî puteau tîlcui, de unde vine acéstă prefacere minunată...

Aşa merge povestea; aplicând'o la limbă, biciul cel fărmecat pentru popor ar trebui sĕ fiă cultura, ea sĕ-l prefacă şi sĕ-l schimbe, ea sĕ-l lumineze şi sĕ-i deschidă mintea, éră limba română — împĕrătésa din poveste — cu farmecul ei dulce, răpitor, sĕ domnéscă prin palaturî şi prin case curăţite de dudău şi mărăcinî, adecă de limbile cele străine şi stricăcióse.

Toţî Românii la un loc sĕ se arete voinicî prin faptele lor naţionale, prin combaterea rĕuvoitorilor şi învingênd pe inimicii cei cu gând de smei, sĕ adune pe fraţii şi surorile lor la vatra părintéscă asemenea lui Petrea Piperiul. Eu aşî numi pe profesorii şi învĕţătorii noştri — décă nu s'ar supĕra — Voinicii Florilor, pentru că ei sunt chiemaţî sĕ ţiie biciul cel minunat al culturii în mână, ca s'o rĕspândéscă între fiiî ţĕrii.

Limba ar trebui poporenilor, ce au prins a-o uita, sĕ li-se zugrăvéscă aşa, ca ea sĕ le pară lor pururea, ca o fetiţă tênĕră, frumósă, vie, zimbitóre, cu faţa blândă şi nobilă, cu privirea şi espresiunea majestatică, de pe care se reoglindéză o iubire gingaşă şi o blândeţă dulce, cu ochî azurii, ce pururea rîd, şi atrăgĕtorî; ea sĕ apară tuturor ca un sóre, ce rĕspândesce rade frumóse, pompóse, binefăcĕtóre şi încăldiţóre. Déră cine îs pictorii, ce ar trebui sĕ stee cu penelul în mână?

In satele mixte, unde o parte de Românî vorbesc rusesce şi unde învĕţătorii sunt Rutenî încarnaţî şi fanatisaţî — şi acésta e mai pretutindene — numai preoţii românî pot fi pictorii, razimul necesar al naţionalităţii române. Ei trebue sĕ caute, ca din tabloul limbei sĕ nu lipséscă nicî o liniă, nicî o trăsură atrăgĕtóre, încântătóre şi impunĕtóre, sĕ facă, ca lumina ei cea viuă sĕ pĕtrundă la sufletul Românilor, cu un cuvênt: limba ar trebui sĕ se descrie pentru fiă-care individ în mod artificios şi simetric.

Déră cum pot sĕ facă aşa ceva preoţii, décă ei, şi mai ales cooperatorii, pier de fóme, după cum a dis şi d-l „Călĕtorescu“ nu de mult? Aşa trebue sĕ dic — şi acésta spre ruşinea clicei, ca s'o judece lumea — că un cooperator n'a purtat de vr'o patru anî numai vre-o patru părechî de pantalonî, ér preotésa lui în acelaşî timp numai vre-o trei cămeşî, şi acuma are numai o unică rochiă de sĕrbătorî, care însĕ după părerea mea, nu-i nicî pentru dile de lucru. Acea preotésă amu e bolnavă şi palidă, ş'apoi încă mai dice protopresviterul Ţurcan din fundul Moldovei, în rectificarea sa cea cu 24 de greşelî ortografice dintr'un numĕr al „Gazetei Bucovinei“, că preoţii sĕi din districtul Câmpulungului îs mulţămiţî cu purtarea ginerului sĕu!?.... Se póte... da... déră póte mai mult de frică, decât de voie bună. Tocmai un preot de prin regiunile acelea dicea odinióră: tunet, trăsnet, fulger, pentru cei ce nu făc rênduială; sănĕtate, viéţă, mulţî anî pentru cei bunî! Domnia-sa, d-l Ţurcan, mai dice, că preoţii de prin părţile acelea stau la înălţimea chiămării lor. Se póte şi acésta, déră, décă-i aşa, atuncî n'are preoţimea de pe acolo de a mulţămi pentru acésta Sânţiei Sale, ci universităţii Francisco-Iosefine....

Cooperatorii, ce nu pot sĕ presenteze elaboratele teologice anuale, pe carî sunt ei îndatoraţî sĕ le lucreze, din causa fómei séu a altor lipsurî, orî din causă, că ei nu dispun de cărţile necesarii, sunt din partea unor protopresviterî denunţaţî fără milă şi îndurare, ca nisce ómenî, ce nu-şî împlinesc chiămarea lor. O astfel de denunţare e de sigur nu în folosul, ci în dauna cooperatorilor. Turcii omor pe Armenî — în Asia mică — de-odată pe la noi bieţii cooperatorî se omor pe 'ncetul, în mod sistematic, déră radical; care mórte e mai grozavă, cea prin sabie, orî cea prin fóme şi persecutare despotică? Despre acésta judece d-lor singurî.

Multe din persónele de stare, ce au numai clasa a doua, a treia, şi a patra gimnasială, stau în privinţa materială cu mult mai bine, decât mulţî din preoţii noştri academicî. Chiar şi codaşii consistoriului, înaintea cărora trebue sĕ stee preotul ca cătana şi sĕ li-se închine până la pămênt, se află mai bine în privinţa materială.

Consistoriul nostru împărţesce în timpurî de nevoie câte 10,000 florinî între săracî, fără deosebire de confesiune, faptă nobilă, n'am ce dice! Şi are banî cu miliónele pentru înfiinţarea de casarme militare şi pentru susţinerea personalului celui fără de numĕr şi străin din pădurile imense ale fondului religionar, pe când cei ce lucréză în viia Domnului şi sunt pionerii Sionului românesc îi lasă în sĕrăciă sĕ lâncedéscă la isvórele secî... bravo lume!... ar fi bine, ca clica sĕ dee pe preoţii iştî tinerî în pensie, pentru-că unii din ei au acuma pĕr alb, ş'apoi îs şi slăbiţî, nu mai pot lucra, de bine ce le merge... nevoie şi nĕcaz...

(Va urma.)

Dare de sémă,

despre sumele incassate ca supra-solvirî cu ocasiunea petrecerei arangiate de tinerimea română din Oradeu-mare la 16/28 Ian. 1896,

(Urmare).

Col. Nr. 21, colectantă d-ra *Dominica Chirtop*: Sabina Preda 2 fl., Sofia Chirtop, Irina Tomuţa, Nicodim Gombuş, Netti Gomboş, Dominică Chirtop câte 1 fl. Total 7 fl. Col. Nr. 22, colectantă d-ra *Olga Dorina Poruţ*: Iuliu Poruţ, N. N., câte 2 fl. Dr. A Marincaş 1 fl. N. Cenc, N. N. câte 50 cr. Total 6 fl. Col. Nr 24, colectantă d-na *Elena Szabo*: G. Iuhász, Gelu Balcu, Nic. Maior, Iuliu Szabó câte 1 fl. Ios. Popescu 50 cr. Total 4 fl. 50 cr.

Col. Nr. 25, colectantă d-ra *Gizella Pap*: G. Véghsö, Nic. Diamandi, P. Pap câte 5. fl. Dr. G. Cosma, G. Rednic câte 3 fl. I. Erdélyi, Dr. Fl. Stan câte 2 fl. Al. Gavra, I. Pinter V. Erdélyi câte 1 fl. Total 28 fl. Col. Nr. 27, colectantă d-ra *Mariora Catoca*: Maria Catoca 2 fl. 10, V. Magd. Catoca, A. Berinde, Aug. Fásy, R. Marchiş, P. Fedornik, A. Pelle câte 1 fl. Total 8 fl. 10 cr. Col. Nr. 31, colectantă d-şóra Catiţa *Clintoc*: A. I. 2 fl., I. Lidenberger, Dr. G. Szeméthy, Dr. Iuliu Vucikics, Sz. Eug, câte 1 fl. Total 6 fl. Col. Nr. 34. colectantă d-şóra *Tulia Stănescu*: M. G. Stănescu 5 fl. Col. Nr. 35 colectantă d-ra *Rozalia Varga*: Rosa Varga 5 fl. I. Chirila, F. Pump, câte 1 fl. P. Iura, M. Roitan câte 50 cr. Total 8 fl.

Col. Nr. 41, colectantă d-na *G. Rezey*: Dr. An. Lungu 2 fl. I. Rosenblück 1 fl. 50 cr. Gabriella Rezey, Bela Kocsis, Regalia, Marc Weinstein, d-na E. Hajnal, d-na A. Mandel câte 1 fl. Capreşt, d-na L. Hirsch, d-na A. Hajnal, vĕd. Const Venter, d-ra Vucskics, Iosefa Schitzer, Elis. Hajnal, d-na I. Roth, d-na Herskovics, Ign. Komlosi câte 50 cr., I. Kovács 30 cr. Eug. Kemlei, Mathias Schwartz, Lazar Schreier, R. P. câte 20 cr. Total 15 fl. 60 cr.

(Va urma.)

SCIRI ULTIME.

Bucurescî, 31 Martie. „Epoca“ afirmă, că o scire fórte gravă circulă cu privire la sĕrbarea mileniului unguresc. In programul sĕrbării se prevede între altele, că stégurile provinciilor cucerite şi ale naţiunilor învinse, purtate de magnaţî, vor fi închinate în faţa stégului unguresc. Intre aceste stégurî se află şi stégul românesc, încât nu se afirmă numai alipirea Românilor de Coróna St. Stefan, dér *se închină şi drapelul României înaintea stégului unguresc.* Décă partea acésta din programul sĕrbărilor s'ar aduce la îndeplinire — dice „Epoca“ — atuncî lucrul ar căpăta o importanţă escepţională.

Bncurescî, 31 Martie. Deodată cu svonul despre noua convenţiă militară între Rusia şi Bulgaria, pressa bulgară a început o campaniă în contra României, punĕnd pe tapet cestiunea Dobrogei.

DIVERSE.

Un coif cu 200,000 francî Cu câteva lunî mai nainte a sosit în Viena un anticar din Rusia cu un coif massiv de aur pentru de al vinde. Coiful, după judecata unor ómenî pricepĕtorî în de-acele, sĕ fi fost a unui rege scyt. Coiful a fost aflat în sudul Rusiei cu ocasiunea unei săpărî. Anticuarul a îmbiat pe Viensî sĕ-l cumpere cu 90,000 fl. şi mai târdiu cu 60,000 fl. Vienesii nu iau dat nicî 60,000 fl. Neguţătorul s'a dus în Paris şi acolo vêndù coiful cu 200,000 francî guvernului frances. Coiful deja l'au şi aşedat Francesii în Museul „Louvrei“.

Literatură.

A apărut Nr. 26 din Biblioteca pentru toţî: *Dr. Urechiă*: **Duşmanii noştri. Ciae-î ucigaşul?** Acéstă operă este **inedită** şi are mai multe fotografiî ai „duşmanilor“, însĕ fără iscăliturile lor.

„ALBINA“ institut de credit şi de economii.
Filiala Braşov.

Conspectul operaţiunilor în luna lui Martie 1896.

Intrate:

Numĕrar cu 1 Martie 1896 .	fl.	5,517.96
Depunerî spre fructificare .	„	122,230.99
Cambii rĕscumpĕrate. . .	„	164,096.81
Conturî curente	„	42,198.66
Imprumuturî pe efecte şi alte împrumuturî	„	10,010.20
Imprumuturî pe producte .	„	4,515.—
Monetă	„	5,614.41
Comissiunî, cupóne şi efecte	„	9.760.28
Interese şi provisiunî . .	„	13,145.98
Diverse	„	6,613.11
Băncî	„	195,752.38
Rimesse	„	762.89
	fl.	580,218.67

Eşite:

Depunerî spre fructificare	fl.	94,937,39
Cambii escomptate . . .	„	164,558.66
Conto curent	„	32,681.38
Imprumuturî pe efecte şi alte împrumuturî	„	11.950,—
Imprumuturî pe producte .	„	1,060.—
Monetă	„	4,465.52
Comisiunî, cupóne şi efecte	„	11,608.42
Interese şi provisiunî . .	„	551.71
Spese şi salare	„	2,205.44
Diverse	„	2,915.93
Rimesse	„	1,692.89
Băncî	„	243,314.48
Numĕrar în 31 Martie 1896	„	8,276.85
	fl.	580.218.67

Braşov, 31 Martie 1896.

V. Bologa m. p. dirigent. **N. P. Petrescu** m. p. adjunct.

V. Üvegeş m. p. comptabil.

Proprietar: **Dr. Aurel Mureşianu.**

Redactor responsabil **Gregoriu Maior.**

Cursul la bursa din Viena.

Din 31 Martie 1896.

Renta ung. de aur 4%	122.85
Renta de coróne ung. 4%	98.80
Impr. căil. fer. ung. în aur 4½%	123.75
Impr. căil. fer. ung. în argint 4½%	101.25
Oblig. căil. fer. ung. de ost. I. emis.	101.25
Bonurĭ rurale ungare 4%	96.80
Bonurĭ rurale croate-slavone	96.75
Imprum. ung. cu premii	160.—
Losurĭ pentru reg. Tisei şi Segedin.	124.50
Renta de hârtie austr.	100.90
Renta de argint austr.	100.95
Renta de aur austr.	122.40
Losurĭ din 860	147.50
Acţii de ale Băncei austro-ungară.	989.—
Acţii de-ale Băncei ung. de credit.	412.50
Acţii de-ale Băncei austr. de credit.	375.—
Napoleondorĭ	9.54
Mărcĭ imperiale germane	58.82½
London vista	120.40
Paris vista	47.75
Rente de coróne austr. 4%	101.20
Note italiene	43.45

Cursul pieţei Braşov.

Din 1 April 1896.

Bancnote rom.	Cump.	9.49	Vênd.	9.52
Argint român.	Cump.	9.44	Vênd.	9.50
Napoleon-d'orĭ	Cump.	9.51	Vênd.	9.56
Galbenĭ	Cump.	5.65	Vênd.	5.70
Ruble rusescĭ	Cump.	126.50	Vênd.	1.28
Mărcĭ germane	Cump.	58.50	Vênd.	59.05
Lire turcescĭ	Cump.	10.70	Vênd.	10.90
Scris. fonc. Albina 5%		100.75	Vênd.	101.75

Nrul **4660—1896.**

Concurs!

Pentru **ocuparea postului tutorului orfanal orăşenesc**, împreunat cu leafă anuală de 900 fl. şi 150 fl. banĭ de locuinţă, se escrie prin acésta concurs.

Reflectanţii au de a-şĭ aşterne petiţiunile, instruite cu documentele asupra cunoscerei a celor 3 limbĭ ale patriei, asupra purtărei morale, asupra studiilor şi esamenelor depuse şi recerute pentru acest post, — **cel mult până în 15 Aprilie a. c. la 12 óre** la acest magistrat.

Acest concurs se estinde şi asupra postului eventual devenit vacant prin ocuparea susnumitului post de cătră unul din statul funcţionarilor magistratualĭ presenţĭ. La ocuparea eventualului post se recere, se înţelege de sine, qualificaţiunea prescrisă de lege.

Braşov, 28 Martie 1896.

947,1—2 **Magistratul orăşenesc.**

Anunciurĭ
(inserţiuni şi reclame)

Suntŭ a se adresa subscrise administraţiunĭ. In casul publicărei unuĭ anunciu mai mult de odată se face scădĕmênt, care cresce cu cât publicarea se face mai de multe-orĭ.

Administr. „Gazeta Trans".

Sz. **3577**—1895 tlkvi.

Árverési hirdetmény.

Az Abrudbányai kir. Járásbiroság mint telekkönyvi hatóság részéről közhirré tétetik, hogy ifju Macaveiu Iuon bucsumi lakos végrehajtatónak, Danciu Todor Hulpucui hagyatéka végrehajtást szenvedő elleni 47 frt. 50 kr. tőke, ennek 1890 Julius 26-tól járó 6% kamatai 28 frt. költség és járulékai behajtása végett, az Abrudbányai kir. járásbiróság területéhez tartozó Bucsum község 743 számu telekjzőkönyvben 1—10 aláfoglalt 550/2, 521, 592, 948, 949/a, 949/b, 1078, 1244, 2143, 2159, 2176, 2182, 2186 lapszám alatti ingatlanok és tartozékai az 1881 évi LX tcz. 156 §. a. c. d. pontja értelmében; Bucsumi községében a község házánál megtartando nyilvános árverésen 1895 évi Aprilis hó 10-én d. e. 10 órakor a kikiáltási ár 52, 29, 324, 17, 15, 11, 5, 2, 4, 4, 2, frt. 10% anak bánatpénz gyanánt biroi kiküldött kezéhez leendő előleges letétele mellett a kikiáltási áron alól is elfognak adatni.

Abrudbánya, 1895 évi Deczember hó 20-án.

Az abrudbányai kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság.

Tipografia A. Mureşianu, Brasov.